

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1573

Ямбол, 31.12.2024 г.

Административният съд - Ямбол - II състав, в закрито заседание в състав:

съдия: В. | СТОЯНОВА

Като разгледа докладваното от съдия В. СТОЯНОВА административно дело № 20247280700394 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от Сдружение с нестопанска цел "Бъдеще за Ямбол", създадено в обществена полза, със седалище и адрес на управление: гр. Ямбол, Област Ямбол, ул. "Граф Игнатиев" №44, ет.5, ап.21, мейл: badeshtezayambol@abv.bg, с ЕИК по Булстат: 206994401, представлявано от Г. Славов, против Община Ямбол, гр. Ямбол ул. "Г.С. Раковски" № 7, ЕИК: BG 000970496 представлявана от В. Ревански, Кмет на Община Ямбол, във връзка с бездействие по задължение, произтичащо пряко от чл.225а от ЗУТ, вр.с чл.256, ал. 1 от АПК.

В исковата молба, депозирана от сдружение с нестопанска цел "Бъдеще за Ямбол" се твърди бездействие от страна на Община Ямбол, представлявана от кмета на общината, във връзка с изпълнение на задължение произтичащо пряко от нормата на чл.225а от ЗУТ. Сочи се, че на територията на парк "Боровец" в гр.Ямбол има изградена незаконно ограда около хотелски комплекс "Боровец", собственост на търговско дружество "Сакарела"ООД, бивша собственост на настоящия кмет на община Ямбол, г-н В. Ревански, понастоящем собственост на неговата съпруга и неговият син. Твърди се, че като незаконно изградена подлежи на премахване по реда на чл.225а от ЗУТ. Сочи се, че Парк Боровец в гр.Ямбол е публична общинска собственост, за който терен е съставен Акт за публична общинска собственост № 1156/22.02.2005 год. Теренът на "Парк Боровец", с идентификатор по кадастралната карта, № 8374.524.006, е възстановен съгласно чл.2, ал.1, т.2 от Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горски фонд и представлява залесена горска територия, предвидена по ОУП изцяло за парк - за озеленяване, за отдых, спорт и други подобни дейности. В ИМ се твърди, че с въпросната ограда, изградена от

търговско дружество „Сакарела“ ООД без съгласието на собственика, Община Ямбол е оградена площ от 6,5 декара, публична общинска собственост, представляваща част от парковата зона с обща площ от над 600 декара, поради което, цитираната ограда е незаконно построена и възпрепятства ползването на терена от гражданите на гр. Ямбол. Счита, че въпросната ограда безспорно е незаконен строеж по смисъла на чл. 225а, ал. 1, във вр. с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, тъй като е изградена върху част от имот публична общинска собственост, без съгласие на собственика на имота, Общински съвет Ямбол. Оградата е изградена с разрешение за строеж N:225 от дата 26.08.1996г. за „Временна ограда от телена мрежа за обект „Ремонт сграда на хотел ресторант Боровец“.“, по силата на чл. 120, ал. 1 от ППЗТСУ.

Целта на депозираната от сдружението искова молба, предявена по реда на чл. 256, ал. 1 от АПК, е да се установи със сила на присъдено нещо, че административния орган бездейства. От съдържанието на тази разпоредба считат, че задължението е за извършване на фактически действия на административния орган, което произтича пряко от нормативния акт, т.е. трябва да е налице настъпил юридически факт, предвиден в съответната правна норма, който юридически факт поражда задължение за органа за извършване на фактическото действие - премахване на незаконно изградената ограда по смисъла на чл. 225а, ал. 1, във вр. с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ.

Наличието на правен интерес от депозиране на исковата молба по чл. 256 АПК е процесуална предпоставка от категорията на абсолютните, за които съдът следи служебно. В хипотезата на чл. 256, ал. 1 от АПК (Изм. ДВ бр. 77 от 2018г, в сила от 01.01.2019г) е уредено безсрочното оспорване на бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Предмет на осъдителния иск по чл. 256, ал. 2 от АПК е правото на лице или организация на конкретни фактически действия от административен орган, които той е длъжен да извърши по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездейства. Наличието на правен интерес е задължителна процесуална предпоставка както за обжалване на административните актове, така и за защитата по реда на чл. 256 от АПК. Такъв интерес ще е налице, когато ищецът твърди, че е налице бездействие на административен орган, което засяга правната му сфера.

В отговор на дадените от съда указания е постъпила от ищеца молба с вх. № 2328 от 13.12.2024г., в която в 11 точки посочва своите аргументи за наличието на правен интерес от депозиране на исковата молба, изразяващи се в следното: Територията на парк „Боровец“ в гр. Ямбол, представлява публична общинска собственост, незаконно изградена ограда около хотелски комплекс „Боровец“, която огражда площ от 6,5 декара от общата територия на парковата зона и

възпрепятства ползването на терена от гражданите на гр. Ямбол. Пзовава се на чл. 17, чл. 120, ал. 2 и чл. 140 от КРБ., на чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗОС, чл. 61 ал. 4 от ЗУТ. Посочва се, че смисълът заложен в цитираната законодателна уредба е, от една страна да се гарантира, че обществените потребности (включително тази за отдых) ще бъдат задоволени чрез създаване и отреждане на съответните територии и обекти за съответните потребности, а от друга страна, чрез обявяването на тези територии и обекти за публична собственост, да се гарантира правото на всеки член на обществото на свободен и безпрепятствен достъп и ползване на същите. Акцентува се, че наличието на незаконно изградена ограда в недвижимия имот - публична общинска собственост, в който е разположен парк „Боровец“ в гр. Ямбол нарушава законово признатото субективно право на гражданите на община Ямбол да ползват цялата територия на парка за отдых и свързаните с това дейности, като разходки, колоездене и др. подобни. Посочва се още, че членовете на Сдружение с нестопанска цел „Бъдеще за Ямбол“ са граждани, живеещи на територията на община Ямбол, както и че сдружението е създадено в обществена полза, като сред неговите основни цели са: оказване на реален и ефективен граждански контрол върху работата и решенията на общинските и държавни органи на властта; прозрачност и информираност на гражданите относно действията на общинските и държавни органи на властта;- разобличаване на случаи за нередности и злоупотреба с власт, сезиране на компетентните органи и даване на гласност с цел тяхното предотвратяване, прекратяване и неповторение; развитие на гражданското общество и активното му участие в обществените отношения и местното самоуправление на Ямбол.

Според ищеца, правният интерес на юридическите лица с нестопанска цел е обусловен от засягането на техни лични права или законни интереси, непосредствено породени от предмета на дейност и целите на учредяването им. С оглед на изложеното, намира, че бездействието на административния орган Община Ямбол да премахне незаконно изградената ограда безспорно засяга предмета и целите на сдружението, които са свързани със защита на правата на обществеността именно срещу такова поведение на общинските органи.

По изложените съображения ищецът счита, че е налице правен интерес от депозиране на исковата молба.

Съдът, след запознаване с исковата молба и уточнението към нея, ЯАС счита, че не е обоснован правен интерес от депозиране на исковата молба. Съображенията на съда са следните:

Защитата срещу неоснователни бездействия на административните органи е регламентирана в Раздел II от Глава петнадесета на АПК в две хипотези. В първата, по чл. 256, ал. 1 АПК, административният орган не изпълнява свое задължение,

произтичащо пряко от нормативен акт, за което не е необходимо да бъде сезиран с искане, а във втората хипотеза – по ал. 2 на чл. 256 АПК, административният орган следва да е сезиран с искане да извърши фактически действия, които е длъжен да извърши по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездействия. И в двете хипотези защитата се отнася до неизвършване на фактически действия от компетентен административен орган.

В ИМ се твърди бездействие, произтичащо пряко от нормативен акт, чл. 225а от ЗУТ. С оглед уредбата в специалния закон, страни по него са административния орган и собственика на строежа, който се твърди да бъде премахнат. В случая, няма как ищецът да е участник в евентуално адм. производство по премахване на процесната ограда. В този смисъл ищецът не доказва увреждане на неговия патримониум от бездействието на адм. орган. Предмет на процесуалната уредба, регламентирана в раздел II на Глава петнадесета от АПК, е защитата на засегнатите субекти срещу неоснователни бездействия на администрацията, която може да се осъществи по реда на чл. 256 от АПК.

Предпоставка за възникване на правото на оспорване по чл. 256 от АПК е дължимо по закон фактическо действие, което да рефлектира в правната сфера на лицето и бездействие. Правния интерес от търсената съдебна защита е предпоставка за допустимост на иска. Необходимо наличие на такова административно правоотношение, при което да е налице защитимо от закона субективно право, което да може да бъде реализирано директно по силата на правната норма чрез съответстващо му действие от страна на административния орган, какъвто настоящия случай не е.

При проверката за допустимост на жалбата настоящият състав съобрази нормата на чл. 159 АПК. Не е спазено изискването на чл. 159, т. 4 от АПК. Според последния, право да оспорват индивидуален административен акт имат гражданите, организациите, чиито права, свободи и законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Изискването за доказването на правен интерес от оспорването е императивно. То е и условие за допустимост на жалбата според чл. 159, т. 4 АПК. При липсата на правен интерес от оспорването, жалбата е процесуално недопустима, като образуваното производство се прекратява.

В подадената искова молба и допълнението към нея няма обоснован правен интерес от оспорването. Не се твърди засягане на съществуващо право, създаване на задължение или засягане на законен интерес. Заинтересоваността от оспорването трябва да е правомерна, лична и обоснована.

Активната процесуална легитимация за оспорване принадлежи само на тези граждани и организации, които имат правен интерес от оспорването. Интересът трябва да е правен, т. е. обжалването следва да е насочено към премахване на неблагоприятни правни последици,

респ. към предотвратяването им или към постигане на положителни правни резултати. Освен това интересът трябва да е личен и пряк, т. е. административният акт да засяга правната сфера на жалбоподателя като непосредствено отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения за жалбоподателя или създава права на трето лице, с което уврежда жалбоподателя. Оспореният акт няма пряко действие по отношение законните интереси на оспорващия, не го засяга пряко и непосредствено, и не са налице преки неблагоприятни последици за него.

Правото на съдебна защита и обжалването на индивидуални административни актове за гражданите и юридическите лица възниква единствено при засягане или застрашаване на права, свободи или законни интереси или обременяване със задължения.

След като в жалбата не е обоснован правен интерес от оспорването, то жалбата е процесуално недопустима и ще следва да се остави без разглеждане, а образуваното производство да се прекрати.

На следващо място следва да се посочи и второ основание за недопустимост на депозираната искова молба. Производствата по чл. 225 и чл. 225а ЗУТ за премахване на строежи (както и тези по чл. 178 ЗУТ за забрана на ползването им и по чл. 57а от закона за премахване на преместваеми обекти) имат служебен характер. Подаването до административния орган на искане за издаване на акт с определено съдържание не създава насрещно задължение за удовлетворяването му и притежава единствено сезираща функция, а органът извършва собствена преценка относно правомерността на строежа. Евентуалното решение на административния орган за отказ да разпреди правната последица по чл. 225а, ал. 1 ЗУТ, изразено изрично или мълчаливо, не формира подлежащ на съдебно оспорване акт нито според общата клауза на чл. 21 АПК, нито на специално основание по ЗУТ. Тези изводи следват от съдържанието на контролните функции на административния орган, предпоставките за придобиване на качеството на заинтересована страна в административното производство с въпросния предмет и се основават на действащата правна уредба. За атакуема по съдебен ред чл. 214, т. 3 ЗУТ обявява изрично заповедта за премахване на незаконен строеж (за разлика от отказите за издаване на актове по устройство на територията по т. 1 на текста). Дори само по аргумент за противното от разпоредбата правното бездействие по искането за произнасяне с утежняващ правната сфера на трето лице административен акт не представлява такъв акт по смисъла на чл. 21 АПК. С право на съдебно оспорване разполагат единствено лицата, за които актът е източник на задължение, и те изчерпват кръга на заинтересованите в това производство страни.

Противно на поддържаното от оспорващата основание за защита по чл. 256 АПК, неиздаването на заповед по чл. 225а, ал. 1 ЗУТ не е фактическо, а правно бездействие. Предмет на иска по чл. 256 от

кодекса е неоснователно бездействие чрез неизпълнение на произтичащо от закон или друг нормативен акт задължение за извършване на фактическо действие, а не за издаване на административен акт. Затова защитата по този ред в случая е изначално недопустима. В този смисъл е определение № № 6794 от 7.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5062/2021 г., II о., на ВАС.

По изложените съображения и на основание чл. 159, т. 1 и т. 4 АПК, настоящият състав на Административен съд- Ямбол,

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искова молба с вх. № 2145 от 25.11.2024г., уточнена с молба вх. № 2328 от 13.12.2024г. от Сдружение с нестопанска цел "Бъдеще за Ямбол", създадено в обществена полза, със седалище и адрес на управление: гр. Ямбол, Област Ямбол, ул. "Граф Игнатиев" №44, ет.5, ап.21, имейл: badeshtezayambol@abv.bg, с ЕИК по Булстат: 206994401, представлявано от Г. Славов, против Община Ямбол, гр.

Ямбол ул. "Г.С. Раковски" № 7, ЕИК: BG 000970496 представлявана от В. Ревански, Кмет на Община Ямбол, във връзка с бездействие по задължение, произтичащо пряко от чл.225а от ЗУТ, вр.с чл.256, ал. 1 от АПК.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 394/2024 г. по описа на Ямболския административен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок от съобщаването за неговото изготвяне.

СЪДИЯ:/п/ не се чете